



å den tid fikk Jesus øye på en mann som var blind fra fødselen av. Hans disipler spurte ham da:

«Rabbi, når han er født blind, hvem er det da som har syndet, – han selv eller hans foreldre?»

Jesus svarte: «Hverken han selv eller hans foreldre har syndet; han ble født slik for at Gud skulle få vise sin gjerning gjennom ham. Så lenge det er dag, må jeg arbeide for ham som har sendt meg, og utføre hans verk. Natten kommer; da kan ingen mer arbeide. Men så lenge jeg er i verden, er jeg dens lys.»

Så med disse ord spyttet han på jorden, laget en søledeig med spyttet, og smurte deigen på hans øyne. Så sa han: «Gå og vask deg i Sjiloah-dammen.» (Sjiloah betyr «utsendt».) Han gikk da av sted og vasket seg, og kom seende tilbake.

Naboene og de som hittil hadde vært vant til å se ham som tigger, sa da: «Er ikke dette han som satt og tigget?» Noen mente at det var ham; andre sa: «Nei, det er bare en som ligner ham.» Da sa han selv: «Jo, det er meg.»

Så spurte de ham: «Hvordan gikk det til at dine øyne ble åpnet?»

Han svarte: «Den mannen de kaller Jesus laget en deig av søle, som han smurte på øynene mine, og så sa han at jeg skulle gå ned i Sjiloah og vaske meg. Jeg gikk dit, og da jeg vasket meg, fikk jeg synet igjen.» «Og hvor er han nå?» spurte de. Han svarte: «Det vet jeg ikke.»

De tok ham da med til fariseerne, han som tidligere hadde vært blind. Det var en sabbat, den dagen da Jesus hadde laget deigen og åpnet hans øyne. Fariseerne spurte ham nå i sin tur hvordan han hadde fått synet igjen. Og han svarte: «Han smurte en søledeig på øynene mine, og så vasket jeg meg – og nå ser jeg.»

Noen av fariseerne sa da: «Denne mannen kommer ikke fra Gud; han overholder jo ikke sabbaten.» Men andre sa: «Hvordan skulle en synder kunne gjøre slike jærtegn?» og slik begynte de å strides. Men så vender de seg igjen til den blinde: «Hva er din mening om ham, siden han har åpnet øynene dine?» Han svarte: «Han er en profet.»

Men jødene ville ikke tro at han hadde vært blind og fått synet igjen, før de hadde fått tilkalt hans foreldre og spurt dem: «Dette er altså deres sønn, som dere påstår er født blind? Hvordan kan det da ha seg at han nå ser?» Hans foreldre svarte: «Det vi vet, det er at dette er vår sønn, som ble født blind. Men hvordan det er gått til at han nå ser, eller hvem som har åpnet øynene hans, det vet ikke vi noe om. Spør ham selv; han er gammel nok til å kunne svare for seg!» Det var av frykt for jødene at hans foreldre sa dette; jødene hadde nemlig allerede besluttet at den som anerkjente Jesus som Messias, skulle utstøtes av synagogen. Og derfor var det altså at foreldrene sa: «Han er gammel nok, spør ham selv.»

De kalte da til seg for annen gang ham som hadde vært blind, og sa til ham: «Krenk ikke Gud, men si sannheten! Husk, vi vet at denne mannen er en synder!» Han svarte: «Om han er en synder, det vet jeg ingenting om; jeg vet bare én ting, nemlig at før var jeg blind, og nå ser jeg.» De sa da: «Hva var det han gjorde med deg? Hvordan var det han åpnet dine øyne?» Han svarte: «Det har jeg alt sagt, men dere ville ikke høre på det. Hvorfor vil dere nå høre det om igjen? Dere har da vel ikke tenkt å bli hans disipler, dere også?»

Da skjelte de ham ut: «Du kan være hans disippel,» sa de, «men vi er Mose disipler. At Gud talte til Moses, det vet vi, men hvor denne her kommer fra, det vet vi ikke!»

Mannen svarte: «Det er nettopp det som er så underlig: Meg har han åpnet øynene på, og enda vet dere ikke hvor han kommer fra! Men vi vet jo at Gud ikke bønnhører syndere, mens han hører den som er gudfryktig og gjør hans vilje. Aldri siden verden ble til har man hørt at noen har åpnet øynene på en blindfødt. Hvis denne mannen ikke var fra Gud, da kunne han ingenting gjøre.»

Da svarte de: «I synd er du født, helt igjennom, og så vil du lære oss!» og dermed kastet de ham ut.

Jesus fikk høre at de hadde kastet ham ut. Og da han møtte ham, spurte han ham: «Tror du på Menneskesønnen?» Den annen svarte: «Skal jeg kunne tro på ham, Herre, må du si meg hvem han er?» Jesus sa: «Du har alt sett ham: Det er han som taler med deg nå.» Og den annen sa: «Jeg tror, Herre» – og kastet seg ned for å hylle ham.

Jesus sa: «Det er til en dom jeg er kommet til denne verden: For at de som ikke så, skal se, og for at de seende skal bli blinde.» Noen fariseere som var sammen med ham, hørte det og spurte: «Skal kanskje vi også være blinde?» Jesus svarte: «Var dere blinde, var dere også uten skyld; men nå sier dere: Vi ser. Og så lenge forblir dere skyldige.»



Przechodząc obok ujrzał pewnego człowieka, niewidomego od urodzenia. Uczniowie Jego zadali Mu

pytanie: «Rabbi, kto zgrzeszył, że się urodził niewidomym - on czy jego rodzice?» Jezus odpowiedział: «Ani on nie zgrzeszył, ani rodzice jego, ale [stało się tak], aby się na nim objawiły sprawy Boże. Potrzeba nam pełnić dzieła Tego, który Mnie posłał, dopóki jest dzień. Nadchodzi noc, kiedy nikt nie będzie mógł działać. Jak długo jestem na świecie, jestem światłością świata». To powiedziawszy splunął na ziemię, uczynił błoto ze śliny i nałożył je na oczy niewidomego, i rzekł do niego: «Idź, obmyj się w sadzawce Siloam» - co się tłumaczy: Posłany. On więc odszedł, obmył się i wrócił widząc. A sąsiedzi i ci, którzy przedtem widywali go jako żebraka, mówili: «Czyż to nie jest ten, który siedzi i żebrze?» Jedni twierdzili: «Tak, to jest ten», a inni przeczyli: «Nie, jest tylko do tamtego podobny». On zaś mówił: «To ja jestem». Mówili więc do niego: «Jakżeż oczy ci się otwały?» On odpowiedział: «Człowiek zwany Jezusem uczynił błoto, pomazał moje oczy i rzekł do mnie: "Idź do sadzawki Siloam i obmyj się". Poszedłem więc, obmyłem się i przejrzałem». Rzekli do niego: «Gdzież On jest?» On odrzekł: «Nie wiem».

Zaprowadzili więc tego człowieka, niedawno jeszcze niewidomego, do faryzeuszów. A tego dnia, w którym Jezus uczynił błoto i otworzył mu oczy, był szabat. I znów faryzeusze pytali go o to, w jaki sposób przejrzał. Powiedział do nich: «Położył mi błoto na oczy, obmyłem się i widzę». Niektórzy więc spośród faryzeuszów rzekli: «Człowiek ten nie jest od Boga, bo nie zachowuje szabatu». Inni powiedzieli: «Ale w jaki sposób człowiek grzeszny może czynić takie znaki?» I powstało wśród nich rozdzielenie. Ponownie więc zwrócili się do niewidomego: «A ty, co o Nim myślisz w związku z tym, że ci otworzył oczy?» Odpowiedział: «To prorok». Jednakże Żydzi nie wierzyli, że był niewidomy i że przejrzał, tak że aż przywołali rodziców tego, który przejrzał, i wypytywali się ich w słowach: «Czy waszym synem jest ten, o którym twierdzicie, że się niewidomym urodził? W jaki to sposób teraz widzi?» Rodzice zaś jego tak odpowiedzieli: «Wiemy, że to jest nasz syn i że się urodził niewidomym. Nie wiemy, jak się to stało, że teraz widzi, nie wiemy także, kto mu otworzył oczy. Zapytajcie jego samego, ma swoje lata, niech mówi za siebie». Tak powiedzieli jego rodzice, gdyż bali się Żydów. Żydzi bowiem już postanowili, że gdy ktoś uzna Jezusa za Mesjasza, zostanie wyłączony z synagogi. Oto dlaczego powiedzieli jego rodzice: «Ma swoje lata, jego samego zapytajcie!»

Znowu więc przywołali tego człowieka, który był niewidomy, i rzekli do niego: «Daj chwałę Bogu. My wiemy, że człowiek ten jest grzesznikiem». Na to odpowiedział: «Czy On jest grzesznikiem, tego nie wiem. Jedno wiem: byłem niewidomy, a teraz widzę». Rzekli więc do niego: «Cóż ci uczynił? W jaki sposób otworzył ci oczy?» Odpowiedział im: «Już wam powiedziałem, a wyście mnie nie wysłuchali. Po co znowu chcecie słuchać? Czy i wy chcecie zostać Jego uczniami?» Wówczas go zelżyli i rzekli: «Bądź ty sobie Jego uczniem, my jesteśmy uczniami Mojżesza. My wiemy, że Bóg przemówił do Mojżesza. Co do Niego zaś nie wiemy, skąd pochodzi». Na to odpowiedział im ów człowiek: «W tym wszystkim to jest dziwne, że wy nie wiecie, skąd pochodzi, a mnie oczy otworzył. Wiemy, że Bóg grzeszników nie wysłuchuje,

natomiast Bóg wysłuchuje każdego, kto jest czcicielem Boga i pełni Jego wolę. Od wieków nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia. Gdyby ten człowiek nie był od Boga, nie mógłby nic czynić». Na to dali mu taką odpowiedź: «Cały urodziłeś się w grzechach, a śmiesz nas pouczać?» I precz go wyrzucili.

Jezus usłyszał, że wyrzucili go precz, i spotkawszy go rzekł do niego: «Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?» On odpowiedział: «A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?» Rzekł do niego Jezus: «Jest Nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie». On zaś odpowiedział: «Wierzę, Panie!» i oddał Mu pokłon. Jezus rzekł: «Przyszedłem na ten świat, aby przeprowadzić sąd, aby ci, którzy nie widzą, przejrżeli, a ci, którzy widzą stali się niewidomymi». Usłyszeli to niektórzy faryzeusze, którzy z Nim byli i rzekli do Niego: «Czyż i my jesteśmy niewidomi?» Jezus powiedział do nich: «Gdybyście byli niewidomi, nie mielibyście grzechu, ale ponieważ mówicie: "Widzimy", grzech wasz trwa nadal.



hi ấy, Chúa Giêsu đi qua, thấy một người mù từ khi mới sinh. Môn đệ hỏi Người: “Thưa

Thầy, ai đã phạm tội, anh này hay cha mẹ anh, khiến anh mù từ khi mới sinh?” Chúa Giêsu đáp: “Không phải anh cũng chẳng phải cha mẹ anh đã phạm tội, nhưng để công việc của Thiên Chúa tỏ ra nơi anh. Bao lâu còn ban ngày, Ta phải làm những việc của Đấng đã sai Ta. Đêm đến không ai có thể làm việc được nữa. Bao lâu Ta còn ở thế gian, Ta là sự sáng thế gian”. Nói xong, Người nhỏ xuống đất, lấy nước miếng trộn thành bùn, rồi xoa bùn trên mắt người ấy và bảo: “Anh hãy đến hồ Silôê mà rửa” (chữ Silôê có nghĩa là được sai). Anh ta ra đi và rửa, rồi trở lại thì trông thấy được.

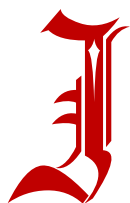
Những người láng giềng và những kẻ xưa kia từng thấy anh ta ăn xin đều nói: “Đó chẳng phải là người vẫn ngồi ăn xin sao?” Có kẻ nói: “Đúng hẳn!” Lại có người bảo: “Không phải, nhưng là một người giống hẳn”. Còn anh ta thì nói: “Chính tôi đây”. Họ hỏi anh: “Làm thế nào mắt anh được sáng?” Anh ta nói: “Người mà thiên hạ gọi là Giêsu đã làm bùn xúc mắt tôi và bảo: Người hãy đến hồ Silôê mà rửa. Bấy giờ tôi đi, tôi rửa và tôi trông thấy”. Họ lại hỏi: “Ngài ở đâu?” Anh thưa: “Tôi không biết”.

Họ liền dẫn người trước kia bị mù đến với những người biệt phái, lý do tại Chúa Giêsu hoà bùn và chữa mắt cho anh ta lại nhằm ngày Sabbath. Các người biệt phái cũng hỏi anh ta do đâu được sáng mắt? Anh đáp: “Ngài đã xoa bùn vào mắt tôi, tôi đi rửa và tôi được sáng mắt”. Một người biệt phái nói: “Người đó không phải bởi Thiên Chúa, vì không giữ ngày Sabbath”. Một kẻ khác lại rằng: “Làm sao một người tội lỗi lại làm được những phép lạ thế ấy?” Họ bất đồng ý kiến với nhau. Họ liền quay lại hỏi người mù lần nữa: “Còn anh, anh nói gì về người đã mở mắt cho anh?” Anh đáp: “Đó là một tiên tri”.

Nhưng người Do-thái không muốn tin anh đã mù và đã được khỏi trước khi đòi cha mẹ anh đến. Họ hỏi hai ông bà: “Người này có phải là con hai ông bà mà ông bà bảo bị mù từ khi mới sinh không? Do đâu mà bây giờ nó lại trông thấy?” Cha mẹ y thưa rằng: “Chúng tôi xác nhận đây chính là con chúng tôi, và nó đã bị mù từ khi mới sinh. Nhưng làm sao mà bây giờ nó trông thấy, và ai đã mở mắt cho nó thì chúng tôi không biết. Nó khôn lớn rồi, các ông hãy hỏi nó, nó sẽ tự thưa lấy”. Cha mẹ anh ta nói thế bởi sợ người Do-thái, vì người Do-thái đã bàn định trục xuất khỏi hội đường bất cứ ai dám công nhận Chúa Giêsu là Đấng Kitô. Chính vì lý do này mà cha mẹ anh ta nói: “Nó khôn lớn rồi, xin các ông cứ hỏi nó”.

Lúc ấy người Do-thái lại gọi người trước kia đã mù đến và bảo: “Anh hãy tôn vinh Thiên Chúa! Phần chúng ta, chúng ta biết người đó là một kẻ tội lỗi”. Anh ta trả lời: “Nếu đó là một người tội lỗi, tôi không biết; tôi chỉ biết một điều: trước đây tôi mù và bây giờ tôi trông thấy”. Họ hỏi anh: “Người đó đã làm gì cho anh? Người đó đã mở mắt anh thế nào?” Anh thưa: “Tôi đã nói và các ông đã nghe, các ông còn muốn nghe gì nữa? Hay là các ông cũng muốn làm môn đệ Ngài chẳng?” Họ liền nguyên rửa anh ta và bảo: “Mày hãy làm môn đệ của người đó đi, còn chúng ta, chúng ta là môn đệ của Môsê. Chúng ta biết Thiên Chúa đã nói với Môsê, còn người đó chúng ta không biết bởi đâu mà đến”. Anh đáp: “Đó mới thật là điều lạ: người đó đã mở mắt cho tôi, thế mà các ông không biết người đó bởi đâu. Nhưng chúng ta biết rằng Thiên Chúa không nghe lời những kẻ tội lỗi, mà hãy ai kính sợ Thiên Chúa và làm theo ý Chúa, thì kẻ đó mới được Chúa nghe lời. Xưa nay chưa từng nghe nói có ai đã mở mắt người mù từ khi mới sinh. Nếu người đó không bởi Thiên Chúa thì đã không làm được gì”. Họ bảo anh ta: “Mày sinh ra trong tội mà mày dám dạy chúng ta ư?” Rồi họ đuổi anh ta ra ngoài.

Chúa Giêsu hay tin họ đuổi anh ta ra ngoài, nên khi gặp anh, Người liền bảo: “Anh có tin Con Thiên Chúa không?” Anh thưa: “Thưa Ngài, nhưng Người là ai để tôi tin Người?” Chúa Giêsu đáp: “Anh đang nhìn thấy Người và chính Người đang nói với anh”. Anh ta liền nói: “Lạy Ngài, tôi tin”, và anh ta sấp mình thờ lạy Người. Chúa Giêsu liền nói: “Chính vì để luận xét mà Ta đã đến thế gian hầu những kẻ không xem thấy, thì được xem thấy, và những kẻ xem thấy, sẽ trở nên mù”. Những người biệt phái có mặt ở đó liền nói với Người: “Thế ra chúng tôi mù cả ư?” Chúa Giêsu đáp: “Nếu các người mù, thì các người đã không mắc tội; nhưng các người nói ‘Chúng tôi xem thấy’, nên tội các người vẫn còn”.



As Jesus passed by he saw a man blind from birth. His disciples asked him, “Rabbi, who

sinned, this man or his parents, that he was born blind?” Jesus answered, “Neither he nor his parents sinned; it is so that the works of God might be made visible through him. We have to do the works of the one who sent me while it is day. Night is coming when no one can work. While I am in the world, I am the light of the world.” When he had said this, he spat on the ground and made clay with the saliva, and smeared the clay on his eyes, and said to him, “Go wash in the Pool of Siloam” —which means Sent—. So he went and washed, and came back able to see.

His neighbors and those who had seen him earlier as a beggar said, “Isn’t this the one who used to sit and beg?” Some said, “It is,” but others said, “No, he just looks like him.” He said, “I am.” So they said to him, “How were your eyes opened?”

He replied, “The man called Jesus made clay and anointed my eyes and told me, ‘Go to Siloam and wash.’ So I went there and washed and was able to see.” And they said to him, “Where is he?” He said, “I don’t know.”

They brought the one who was once blind to the Pharisees. Now Jesus had made clay and opened his eyes on a sabbath. So then the Pharisees also asked him how he was able to see. He said to them, “He put clay on my eyes, and I washed, and now I can see.” So some of the

Pharisees said, "This man is not from God, because he does not keep the sabbath." But others said, "How can a sinful man do such signs?" And there was a division among them. So they said to the blind man again, "What do you have to say about him, since he opened your eyes?" He said, "He is a prophet."

Now the Jews did not believe that he had been blind and gained his sight until they summoned the parents of the one who had gained his sight. They asked them, "Is this your son, who you say was born blind? How does he now see?" His parents answered and said, "We know that this is our son and that he was born blind. We do not know how he sees now, nor do we know who opened his eyes. Ask him, he is of age; he can speak for himself." His parents said this because they were afraid of the Jews, for the Jews had already agreed that if anyone acknowledged him as the Christ, he would be expelled from the synagogue. For this reason his parents said, "He is of age; question him."

So a second time they called the man who had been blind and said to him, "Give God the praise! We know that this man is a sinner." He replied, "If he is a sinner, I do not know. One thing I do know is that I was blind and now I see." So they said to him, "What did he do to you? How did he open your eyes?" He answered them, "I told you already and you did not listen. Why do you want to hear it again? Do you want to become his disciples, too?" They ridiculed him and said, "You are that man's disciple; we are disciples of Moses! We know that God spoke to Moses, but we do not know where this one is from." The man answered and said to them, "This is what is so amazing, that you do not know where he is from, yet he opened my eyes. We know that God does not listen to sinners, but if one is devout and does his will, he listens to him. It is unheard of that anyone ever opened the eyes of a person born blind. If this man were not from God, he would not be able to do anything."

They answered and said to him, "You were born totally in sin, and are you trying to teach us?" Then they threw him out.

When Jesus heard that they had thrown him out, he found him and said, "Do you believe in the Son of Man?" He answered and said, "Who is he, sir, that I may believe in him?" Jesus said to him, "You have seen him, the one speaking with you is he." He said, "I do believe, Lord," and he worshiped him. Then Jesus said, "I came into this world for judgment, so that those who do not see might see, and those who do see might become blind."

Some of the Pharisees who were with him heard this and said to him, "Surely we are not also blind, are we?" Jesus said to them, "If you were blind, you would have no sin; but now you are saying, 'We see,' so your sin remains."